

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 158279 25 Kž
Brčko, 10.07.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Šejle Drpljanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radmile Tomić kao zapisničara, u kaznenom postupku protiv optužene H.H. iz B., zbog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi njenog branitelja Amera Ramić, odvjetnika iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 o K 158279 24 K od 24.03.2025. godine, nakon javne sjednice kaznenog vijeća održane dana 10.07.2025. godine, u nazočnosti tužitelja Tužiteljstva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanovića, branitelja Amera Ramić i optužene H.H., donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optužene H.H. iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 158279 24 K od 24.03.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 o K 158279 24 K od 24.03.2024. godine, optužena H.H. oglašena je krivom da je radnjama opisanim u izreci te presude počinila kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 41., 42., 43., 49. stavak 1. ,50. stavak 1. točka b) i 51. stavak 1. točka d) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Istom presudom, na temelju članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optužena je oslobođena plaćanja troškova kaznenog postupka koji padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Na temelju članka 78. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženoj je izrečena mjera sigurnosti oduzimanja predmeta opojne droge „Cannabis Sativa L“, ukupne neto mase 0,63 grama, jednog plavog pvc paketića, neto mase 0,084 grama, jedne prozirne vrećice u kojoj se nalaze četiri plava

pvc paketića ukupne neto mase 43,879 grama i jedne bijele pvc vrećice u kojoj je jedan komad bijele pvc vrećice i u njemu jedan žuti pvc paketić ukupne neto mase 19,312 grama, te opojne droge „Amfetamin Speed“ i to jednog plavog pvc paketića neto mase 3,578 grama i jednog prozirnog pvc paketića neto mase 0,860 grama, drobilice sa likom lobanje, jedne digitalne vage sa narandžastom posudom i digitalne vage bez baterije, koji predmeti će se po pravomoćnosti ove presude uništiti.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnio branitelj optužene H.H. - Amer Ramić, odvjetnik iz Brčkog (u daljem tekstu: branitelj), zbog bitne povrede odredaba Kaznenog postupka, povrede Kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu i pobijanu presudu preinači u pogledu prijedloga odbrane za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi.

Podneskom od 30.04.2025. godine, Tužiteljstvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužitelj) je dao odgovor na žalbu branitelja u kojem predlaže da ovaj sud odbije kao neosnovanu žalbu branitelja optužene H.H. i potvrdi prvostupanjsku presudu kojom je optužena H.H. oglašena krivom za kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Na javnoj sjednici žalbenog vijeća ovog suda održanoj dana 10.07.2025. godine branitelj optužene je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano podnesene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu, predlažući da se žalba branitelja optužene odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Žalba branitelja optužene je neosnovana.

Iako se žalbom branitelja optužene prvostupanjska presuda pobija zbog svih žalbenih osnova propisanih člankom 296. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iz obrazloženja se nedvojbeno može zaključiti da se ona u stvari pobija zbog povrede Kaznenog zakona iz članka 298. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u svezi s primjenom članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer sud nije prihvatio prijedlog optužene i njenog branitelja da se dosuđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

Naime, branitelj optužene u žalbi prigovara da prvostupanjski sud nije pravilno postupio kada je odbio prijedlog optužene i njenog branitelja da joj se u skladu sa člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dosuđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca zamijeni radom za opće dobro na slobodi, navodeći kao razlog takve svoje odluke činjenicu, da nisu ispunjeni uvjeti

iz članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je s obzirom na sve okolnosti koje određuju vrstu i mjeru kazne, izvršenje kazne prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, a istovremeno uvjetna kazna ne bi bila dovoljna za postizanje opće svrhe kazneno pravnih sankcija.

Branitelj u žalbi navodi da ne stoje razlozi prvostupanjskog suda da je izvršenje kazne prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, tvrdeći da bi se zamjenom dosuđene kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi pozitivno utjecala na optuženu da ubuduće ne čini kaznena djela kao i da prvostupanjski sud nije na odgovarajući način cijenio dokaze i činjenice od odlučnog značaja za donošenje odluke o eventualnoj zamjeni kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi, odnosno, akte JU V Osnovne škole i Pododjeljenja za socijalnu zaštitu, dovodeći ih u svezu sa nespornom zakonskom obavezom optužene kao roditelja da se na odgovarajući način stara o svojoj djeci, jer je cilj ovih isprava bio da se pokaže da optužena, uprkos zdravstvenim problemima zbog kojih dolazi i do određenih psihotičnih manifestacija, pokazuje da je izuzetno brižna i požrtvovana majka. Stoga je, po mišljenju branitelja prvostupanjski sud trebao zaključiti kako optuženoj vrlo malo nedostaje za potpunu resocijalizaciju i rehabilitaciju (u sociološkom smislu), u pogledu učinjenih nezakonitih radnji, te da je iz tog razloga tu svrhu specijalne prevencije puno lakše ostvariti radom za opće dobro na slobodi, nego izdržavanjem kazne zatvora.

Nije u pravu branitelj optužene kada u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud, odbijajući prijedlog optužene i njenog branitelja da joj se dosuđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca zamijeni radom za opće dobro na slobodi, povrijedio kazneni zakon na štetu optužene. Naime, člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano je da kada optuženom bude izrečena kazna zatvora do jedne godine sud može na prijedlog optuženog i njegovog branitelja tako izrečenu kaznu zamijeniti radom za opće dobro na slobodi, kao i da su se u konkretnom slučaju stekli formalni uvjeti da takav zahtjev bude postavljen od strane optužene i njenog branitelja. Međutim, po ocjeni ovoga suda, branitelj optužene zanemaruje činjenicu da u takvim okolnostima prvostupanjski sud nije u obvezi samim podnošenjem prijedloga, kada su ispunjeni formalni uvjeti za to (izrečena kazna do godine dana zatvora), u svakom slučaju udovoljiti takvom prijedlogu. Naprotiv, sud će u skladu sa člankom 44. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u svakom konkretnom slučaju, cijeliti da li je izvršenje izrečene kazne prijeko potrebno za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, što je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju i učinio, jer je odlučujući o adekvatnosti kaznenopravne sankcije predviđene sporazumom o priznanju krivice imao u vidu sve okolnosti koje je branitelj naveo, predlažući da se izrečena kazna zamijeni radom za opće dobro na slobodi, tako da sukladno tome nije mogao iste te okolnosti uzeti u obzir kod ocjene da li će dosuđenu kaznu zatvora zamijeniti radom za opće dobro na slobodi.

S tim u svezi, prvostupanjski sud je postupajući u skladu s člankom 231. stavak 6. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prigodom odlučivanja o prihvatanju sporazuma o priznanju krivice, provjerio da li su pri utvrđivanju visine kazne predviđene u sporazumu, na strani optužene uzete u obzir sve okolnosti koje utječu na njenu vrstu i visinu, u smislu članka 49. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tom prigodom prvostupanjski sud je našao da je tužitelj prigodom potpisivanja sporazuma o priznanju krivice sa

optuženom, kao olakšavajuće okolnosti cijenio okolnosti da je priznala počinjenje kaznenog djela, da je nekažnjavana, lošeg imovnog stanja, nezaposlena, kao i da je izrazila kajanje zbog počinjenog djela, te da je dala obećanje da ubuduće neće činiti nova kaznena djela, pa kako na strani optužene nije našao otežavajućih okolnosti, opravdano je zaključio da je predložena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca u sporazumu o priznanju krivice primjerena težini kaznenog djela za koje je optuženu oglasio krivom, odnosno, da je prijedlog tužitelja u pogledu navedene kazne u svemu u skladu s člankom 231. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Pored okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odlučivanja o prihvatanju sporazuma o priznanju krivice i izricanja kaznene sankcije predložene u tom sporazumu, branitelj optužene u žalbi još ističe i okolnosti koje se tiču zdravstvenog stanja optužene i njenog odnosa prema djeci, koje su po njegovom mišljenju od značaja za odlučivanje o prijedloga za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi. Međutim, prvostupanjski sud navedene okolnosti nije smatrao opredjeljujućim za donošenje odluke da se izrečena kazna zatvora zamjeni radom za opće dobro na slobodi, smatrajući da trenutno zdravstveno stanje optužene ne predstavlja zapreku za izvršenje dosuđene zatvorske kazne, s obzirom da bilo koja ustanova u kojoj će optužena izdržavati izrečenu kaznu raspolaže kapacitetima za pružanje adekvatne medicinske pomoći, kako unutar same ustanove, tako i u odgovarajućem medicinskom centru. U pogledu odnosa optužene prema maloljetnoj djeci, opravdano je prvostupanjski sud zaključio da je takav njen odnos u stvari roditeljska obaveza u skladu sa Obiteljskim zakonom, a ne neka posebna okolnost koju bi sud trebao cijiniti kao opredjeljujuću kod odlučivanja da li će dosuđenu kaznu zatvora zamijeniti radom za opće dobro na slobodi, odnosno, na način kako to branitelj pokušava prikazati. Osim toga, ovaj sud smatra da kazneno djelo za koje je H.H. osuđena spada u grupu kaznenih djela protiv zdravlja ljudi, što također mora biti opredjeljujuće kod ocjene da li je optužena zaslužila da joj se dosuđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, u skladu s člankom 44. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

Slijedom svega naprijed iznesenog ovaj sud smatra daje pravilno postupio prvostupanjski u sud kada je odbio prijedlog branitelja optužene, jer se i po ocjeni ovog suda nisu stekli zakonski uvjeti u smislu članka 44. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da se optuženoj H.H. dosuđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca zamijeni radom za opće dobro u bilo kom trajanju. Imajući u vidu da se pobijana odluka prvostupanjskog suda ne temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i da je za njeno donošenje u obrazloženju pobijane presude dao detaljne razloge, ovaj sud nije našao da je prigodom odbijanja prijedloga optužne i njenog branitelja da joj se dosuđena kazna zamijeni radom za opće dobro na slobodi, počinio bilo koju bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a niti je takvom odlukom povrijedio Kazneni zakona na štetu optužene u smislu članka 298. stavak 1. točk d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano prigovara u žalbi branitelja optužene.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba branitelja optužene u cjelosti neosnovana, ovaj sud je u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić